

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:
 Egész évre 10— K
 Fel évre 5— "
 Negyed évre 2-50 "
 Egyes szám ára 20 filler.

Felölős szerkesztő:
OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi
 Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Nyitlitter sora 1 korona.

Készülődés a télre.

Alsólendva, augusztus hó 19.

Vármegyénk alispánja, Árvay Lajos, a zalavármegyei hivatalos lap multheti számában körrendetletet irt a lakósságnak gabonával és liszttel való ellátásáról a vármegye összes főszolgabíráihoz, így a lendvaihoz is.

A rendeletben többek között ezeket olvassuk: „A lakósságnak liszttel való hatósági ellátása körül a folyó termelési évben szerzett tapasztalatok kivanatossá teszik, hogy a jövő termelési évre, vagyis 1916. évi augusztus hó 16-tól 1917. évi augusztus hó 15-ig terjedő időre mindenki, aki csak teheti, előre szerezze be gabonában a házi és gazdasági szükségletét. A beszerzés megkönnyítése céljából felterjesztést intéztem a kereskedelemügyi miniszteriumhoz az iránt, hogy engedje meg, hogy azon községek lakosai, akik a helyi kisebb termelés folytán háztartási szükségleteiket az illető község (város) területén nem tudják beszerezni, a gabonát másutt is megvásárolhassák. Hasson oda tehát, hogy a város minden lakosa igyekezzék gabonaszükségletét biztosítani.”

Reméljük, hogy alispánunk felterjesztése eredménnyel jár és a harmadik háborus tél elé nyugodtan nézhetünk, azok is, kiknek módjukban van megvenni az élelmet, s azok is, kik az anyagi eszközök hiányában nem tudják megvenni. Ez utóbbiakról a törvényhatóság fog gondoskodni.

Istenem, harmadik háborus térről beszélünk már!

Téli rege nyáron: szó sincs róla, nem nagyon időszerű és a nyár tűzében, a harcok hevében aktuálisabb problémák is érlelődnek. És mégis foglalkozni kell a tél kérdéseivel: épp azért, hogy amire itt lesz, teljes gazdasági felkészültségben álljunk.

Hogy lesz-e harmadik téli háboru, azt senki meg nem mondhatja, lehet, hogy nem lesz, de az majdnem bizonyos, hogy az élet normális rendje azért nem nagyon áll helyre. Hogy lesz-e harmadik téli háboru, nem tudjuk, de mindenesetre úgy kell a tél elé szervezkedni, mint hogyha lenne. A két háborus esztendő után a harmadik tél még háboru nélkül is háborus tél lesz s mindent meg kell tenni, hogy mentül kevesebb bajt, mentül kevesebb gondot mérjen az országra.

Szerények vagyunk: csak annyit kell megtenni, amennyit lehet; ha mindent, amit lehet, amit módunkban van, amire a két háborus tél kegyetlen nevelése megtanított, megteszünk, akkor nyugodtabban tekinthetünk a tél elé. Most már bizonyos háborus szociálpolitikai gyakorlat fejlődött ki. A háboru első esztendejében szinte hozzázúhantunk a tennivalóhoz. Szinte viharos természeti tüneményképp támadt mindent,

amit emberi, politikai, gazdasági szervező erőnek kellett szabályozni és bizony nagyon nagy volt a háborunak az a fekete szociális uszálya, bizony nagyon sok olyan rosszat fogadtak a háboru természetes kísérőjének, ami inkább csak a szervezetlenség kísérője volt. Ez nagyon természetes volt az első esztendőben, a háboru első villámcsapásai után; nagyon természetes volt akkor, amikor a háborus közzgazdasági rend egész új világmederbe került, de már kevésbé természetes volt a második esztendőben és minden akaratnak, tehetségnek, organizációnak össze kell fogni, hogy a harmadik télén érvényesüljön a háboru minden edzése.

Most kell megszervezni a téli élelmi-szer-ellátást.

Mi rábizuk magunkat hatóságainkra. Városunk főjegyzője épp a mult héten jelentette ki lapunkban, hogy „városunk előjárósága a lakósságot a gabonabeszerezésnél erkölcsileg támogatja s éppen azért nemcsak a hercegi kormányzóságot, hanem a petesházai bérletet is felkérte, hogy gabonafeleslegét az alsólendvai lakósságnak adja, sőt egyéb intézkedéseket is tett, amelyek azonban még a nyilvánossággal nem közzölhetők.”

A lelkeket mindenütt ez a gondolat foglalkoztatja: mi lesz a télen? Mit hoz az idő bolygó vándora, mit hoz és mit nem hoz? Bizonyosság csak az lehet, hogy minden eshetőségre fel kell készülnünk: úgy megszervezni mindent, mint hogyha téli háborura készülnénk.

Nem is olyan nagyon nehéz ez, csak meg kell tenni mindent, amit mi itt a viszonyainknak megfelelően jónak gondolunk. Szóljanak hozzá a szervezés kérdéseikhez mindazok, kik képességeiknél fogva hozzászólhatnak.

Bizunk járásunk főszolgabírájában, Székely Emilben, városunk főjegyzőjében, a mezőgazdasági bizottságban és a közéleti bizottságban, hogy elkövetnek mindent, hogy e vidék és Alsólendva ne szenvedjen annyit a különféle kellemetlenségektől, mint más vidék és más város, melynek nincsenek ily vezető férfiai.

A hadsereg ellátása.

A mostani háboruban a magyar-osztrák monarchia olyan seregeket állított, melyek száma és ereje minden képezetet felülmúl. Ezt az óriási embertömeget és a szükséges lovakat élelmezni és tartósan minden szükségességgel ellátni a hadvezetőség legfontosabb feladatai közé tartozik.

A hadseregellátási intézetek a hadügyminiszteriummal karöltve már a béke csöndes idején szorgosan munkádkodtak és minden előkészületet megtettek arra vonatkozólag, hogy mozgósítás esetén minden, óramű pontossággal funkcionáljon.

A hadseregellátás alapelve: lehetőleg a saját országból a szükségleteket beszerezni. Min-

den legkisebb egységnek megvan az élelmező szerve.

Hogy fogalmat alkossunk magunknak, mit jelent egy modern sereg élelmezése, példaképpen vegyünk egy kisebb hadsereget, amely 200.000 emberből és 70.000 lóából áll. Ennek a hetven-ezer lónak naponta kerek 2000 métermázsza számára és 4200 métermázsza zabra van szüksége. Ez naponta 6200 métermázsza és 180.600 métermázsza havonta. A jelenlegi pozíció-háboru mellett azonban képtelenek vagyunk a takarmányt tartósan az országból beszerezni. Viszont a lövész-árok-harcok rengeteg szénát és szalmát igényelnek, ugy hogy a napi szükséglet kitesz átlag 2500 mm. szénát és 1000 métermázsza szalmát. Átlag tehát ennek a hadseregnek napi takarmány- és szálmazsüksége 12.400 métermázsza.

A hadműveletek szünetelése azt eredményezi, hogy a hosszabb idő óta egy helyben fekvő csapatok a megszállott területek állatállományát már elfogyasztották és hetenkint négy-szer mégis friss húst kapnak. Ezt igen természetesen otthonról szállítják a csapatoknak.

Az alapul vett kétszáz-ezer főből álló hadsereg naponta átlag 300 marhát, vagy 1000 sertést, avagy 3800 ürüt fogyaszt el. Ez 20 vagon marha, 22 vagon disznó, 48 vagon ürü.

Ha naponta minden ember csak egy liter italt kap, akkor ez naponta kerek 2000 métermázsza. Egy haditudósító feljegyezte, hogy annak a hadseregnek, amelynél járt és amely körülbelül egyenlő a példál vett hadsereggel, minden egyes embere naponta két szivart és két cigarettát kap. Ez tehát naponta 400.000 szivar és 400.000 cigarettát, havonta 12 millió mindkét fajtaból.

Ezeknél az óriási számoknál nem szabad szem elől tévesztani, hogy a vasutak az élelmezés-szállításon kívül csapatokat, municiót, egészségügyi felszereléseket és eszközöket, a vasutépítéshez szükséges anyagokat, szerszámokat és sebesülteket, betegeket is szállítanak. Teljes elismeréssel kell tehát a hadvezetőség ezen szerveinek adózni, mert minden tekintetben feladatának magaslátán áll. Nagy segítségére van igen természetesen a napról-napra jobban kiépülő vasuthálózat, mert átszállítás és átrakodás nélkül képesek az anyagok rendeltetési helyére jutni.

A katonák ellátása a lövészárkokban kitünő. A napi élelem bő adagokban a következő: kenyér, hus, főzelék, kávé, sajt és egyéb zsirtartalmu anyag. A körülményekhez képest naponta kétszer meleg ital tetszés szerint: tea, kakaó, vagy kávé. Ilyen ellátás mellett igen természetes, hogy a katonák egészségügyi állapota elsőrendű. De gondoskodik az intendatúra arról is, hogy az időjárás viszontagságai ellen védve legyenek.

Az intendatúra és minden szerve büszke megelőzettséggel nézheti óramű pontossággal, lelkismeretes munkáját.

—y.

Rendelje meg lapunkat a harc téren levő férje, fia, testvére, rokona stb. részére. Nagy örömet szerez nekik. **Lapunkat a tábori posta rendszeren kézbesít!**

Párbaj a levegőben.

A mai modern nagy háboruban nagy szerepet játszik az újkor egyik legerősebb vívmánya: a repülőgép. Volt idő, amidőn nem egy ember kételkedéssel és gyanus hatalma meghódította a levegőt, ma már megreszket Páris és London lakossága, amidőn az ellenséges repülőgépek és léghajók, különösen Zeppelin óriásainak kevésbé barátságos kátogatását hallja.

A repülőgépek legfontosabb feladata mindenesetre az ellenség haderejének és állásainak kikémlelése. Hogy ebben a tekintetben megbecsülhetetlen szolgálatot tesznek bator, sőt vakmerő repülőink a hadvezetésnek, mindenki tudja.

De azt is tudjuk, hogy a repülőgép állapota a pusztá megfigyelés határát s tényleges részt követel a véres harcból. A megfigyelő mellett ott van a gépfegyver s ott vannak a gyilkos bombák. Ahová ezek leereszkednek, ott öldöklő pusztítás jelzi utjukat. Békés polgárok, gyermekek és asszonyok esnek a bombák áldozatává.

A léghajók és repülőgépek jogkörét a harc idején még nem szabályozták. A mostani háboru után bizonyára erre nézve is lesz nemzetközi egyezmény, amelyet majd a hadviselő felek *esetleg* be is tartanak.

A repülőgépek biztos levegőhasítása messze a front mögött érdekes és kedves látvány. A harc mezéjén eléggé megsokszorozott, de azért mindig érdekes, habár sokszor nem kedves dolog.

Különösen érdekes, idegfejesítő látványunk szolgál, ha két ellenséges repülőgép találkozik egymással s megvívja a maga rémítő párbaját.

Egy ilyen párbajról szól egy ismerős alsó-lendvai hadnagy levele, melyet az olasz harctéréről küldött nekünk s amelyet általános érdekessége mellett alább közlünk:

„Gyönyörű napsütéses reggel van. Állásaink körül a hegytetőn még fehérlik a hó, lent a völgyben azonban augusztusi pompában diszlik minden.

A reggeli levegő még hűvös kissé, de ez nem tartja vissza a mi bátor, elszánt repülőinket attól, hogy bele ne tekintsenek az ellenséges lövészárkba s meg ne nézzék, hogy az olasz merre és milyen nagy erőt vonultat fel.

Annakra megszoktuk már a repülőgépek kátogatását, hogy fejleje sem nézünk. Csak akkor hajt ki a kíváncsiság fedezékükből, ha jelzik, hogy ellenséges repülő közeledik és tűzérőségünk löni fogja.

A szép napos időt használják ki a repülők, hogy légi sértaikat megtegyék. Ma is már reggel hat órakor indult utnak egyik repülőnk, hogy az erőkről jelentést hozzon. Rá sem hederítettünk.

Másfél óra múlva lihegve száll be hozzám a szolgám s szakadozottan mondja:

— Hadnagy ur, hadnagy ur, de hamar!

— Nos, mi az?

Nem tud már szóhoz jutni, az izgatottság erőt vett rajta. Csak felfelé néz és kezével mutatja az irányt.

Kimegyek s meglepődve látom, hogy legény-ségünk, ugyszintén a szemközti hegyen levő ellenség kímászoit a fedezékből és lebilincselte figyelemmel nézik a jelenetet.

Mi történt?

Egy merész olasz üldözőbe vette a mi repülőnkét, aki az ellenséget addig csalogatta maga után, míg elérkeztek az állások közt levő völgy fölé. Itt már biztonságban érezte magát repülőnk s bizott abban, hogy egyik fél sem fog rájuk löni, azért felvette üldözőjével a harcot.

A mi gépünk megfordul, igyekszik a másik fölé emelkedni, de az meggátolja szándékában; újra próbálkozik, már-már az ellenség fölött gondoljuk, midőn az olasz hirtelen kirepül alóla.

Ez a látvány leköttette figyelmünket s izgattottan lessük, mi lesz a harcok vége. A gépek tovább üzik a halálos játékok, már attól tartunk, hogy kifogy a benzinjük s mindketten lezuhanunk.

De a mi repülőnk eloszlatja féltelmünket, egy hirtelen, merész kanyarváltással megtéveszt az ellenfelet és föléje kerül. Csakhamar néhány gépfegyver-kátogatást hallunk, az ellenséges gép benzintartálya lángra lobban s a gép egy hatalmas lángnyelv alakjában zuhan le a völgybe.

A győző — mint aki jól végezte a dolgát — szelid repülésel indul haza. Ezerhátszáz méter magasan fekvő állásaink fölött alacsonyabbra ereszkedik, mintha le akarna szállni.

Mikor talán tíz méter magasan repült fö-

löttünk, a magyar bakák, a derék zalai 48-asok, viharos üdvözlésben részesítették s háromszoros „éljen“-t kiáltottak rá.

A holdog győző kihajolt a gépből s látható örömmel kiáltotta le:

— Szervuszok magyarok!”

A zalai 48-as bakák dicsérete.

Az olasz harctéren küzdő 48-as bakák nagy dicsőséget szereztek az ezrednek és Zalamegyének. A legutóbbi rendkívül heves harcokban annyira kitüntették magukat, hogy a magyar hivatalos jelentésben Höfer külön megörökíti hősiességüket s azt a tényt, hogy a vitéz magyar ezrednek Nagykanizsa s a szűkebb pátriája. Minden zalaít örömmel és büszkeséggel kell, hogy el-töltsön a mi fiaink dicsősége, amelyet a következő hivatalos jelentés hoz tudomásunkra:

„Budapest, aug. 17. A görzi szakaszon az ellenség a Salcano—Vertoiba-vonaltól keletre és Oppachiasellánál levő magaslati állásaink ellen heves támadásait megismételte. Majdnem mindenütt már tűzfelünk meghiúsította a támadást, egyes helyeken azonban, ahol az olaszok legelső árkaikban megvetették lábukat, ellentámadásunk hamarosan újra kiver-te őket. Így összes állásaink szilárdan csapataink birtokában maradtak. Az ellenség a legsúlyosabb veszteségeket szenvedte és itt 480 olaszt, köztük egy alezredest és hét más tisztet fog-tunk el, valamint hat géppuskát és két akna-ve-tőt zsákmányoltunk. A 2-ik számú tábori vadászászlóalj, valamint a 24. és 48. gyalog-ezred (Nagykanizsa) osztagai ezekben a harcokban különös dicséretet érdemeltek ki.”

A románok fővárosában.

Bukarest, 1916. augusztus hó.

Az első pillantásra, még mielőtt fölfedező utra indultunk volna, könnyen abba a csalódásba eshetünk, hogy egy villa- és kert-várossal van dolgunk, amely a Balkán közepén megoldotta a nagyvárosi lakosság lakásproblémáját. Csakhogy ezek a gyönyörű villák és zöld kertek csakis a gazdagoké, a bojáróké, akik egy elmult generáció-tól örökölték, mely generáció annak idején potom pénzért hatalmas legelőket vásárolt össze, melyek most a legértékesebb buzfaföldek. Mindezek a kerti paloták a petroleum-hercegeké, nagykereskedőké, spekulánsoké és a szerencse fiaié. Övék az elegáns autók, a fényes fogatok és a szép asszonyok.

Nyilvános kert — a kis Cismigiát kivéve — nincs is a város belsejében. A „Park Carol“ jó néhány mérfölddel a város mögött terül el. A gazdagok nemcsak a földet okkupálták künn az országban, hanem Bukarestet is, és a népek csak annyi teret és levegőt hagytak, amennyi okvetlenül kell a lélekzéshez.

A románok szeretik és csodálják fővárosukat, miként a franciák Párist, és két kézzel szórják ki az ablakon a pénzt, hogy Bukarestből — amily gyorsan csak lehet — Párist vagy Londont csináljanak. Bukarestnek egyelőre nincs külön karaktere. Csak néhány régi palotája van. Romániában nem találkoztunk bizos művészi izléssel. Még legelőkelőbb szalonokban is pompás régi műtárgyak mellett szedett-vedett holmit is látni. A bizanci orosz stílusú templomok elvesznek a házak tengerében. Itt-ott kíséreltetek a román falusi építészeti stílussal, amely bájos és szép, azonban csakhamar belátták, hogy monumentális építkezésre alkalmatlan forma. Ezért azután a gazdagok a római stílust üzik, hogy állítólagos latin származásukkal kérkedjenek.

Ami Newyorknak a Broedway, Bukarestnek az a Calea Victoieai. A város szíve. Itt vannak

a legnagyobb üzletek, raktárak, szállók, itt üldö-gének a kávéházak előtt az emberek a kis kerek asztalok mellett, akár csak Párisban, itt föl-töl-nek, korzóznak, itt találkoznak egymással a bará-tok. A Calea Victoieai-n az emberek és kocsik tolongása olyan nagy, hogy a falusi paraszt csak reszkedve mer az aszfaltra lépni. Tagbaszakadt rendőrök igazgatják a forgalmat. A Calea Victoieai nyüzsgög az emberektől. Az asszonyok szépsége egy kissé háremszerű. Az utcai kép általánosság-ban európaias és csak itt-ott bukkannik fel egy-egy fekete, vagy vörös főveges, kaftános lelkész és népies viseletű paraszt, kolduló cigánygyerek. Néha belevegyül a fényes fogatok közé egy-egy ökrös szekér.

Mint Glaszországnban, itt is a gyalogjáró szélén ülnek a cipőtisztítók. Most hirtelen meg-szó-lal a rendőrök sipja: a király, vagy a trón-örökös, vagy a románok szép királynéja köze-ledik. Délben, amikor árnyékban is 30—40 fokban a meleg, Bukarest kihalf város, amely azonban este főlebbre és akkor kezd csak igazán élni...

Z.

HIREK.

Néhány nap óta

vasáradat önti el a hegyeket és a völgyeket: forgalomba kerültek az új huszfilléresek. A népnek az aprópénz-fajta változása mindig nevezetes mulatsága volt, de az országnak nem jelentett eseményt. Most azonban a vas huszfilléresek kibocsátása valóságos szim-bolum. A vas rányomta bélyegét utolsó éveink képre. Vasból öntik a fegyvereinket, vascoskik viszik katonáinkat a frontra. Szö-vetségeink annyira megbecsülték a vasat, hogy legnagyobb katonai kitüntéseiket is ebből faragják. A vas a háboru kenyere és minden hadviselő fél lázas igyekezettel van azon, hogy minél nagyobb hegyeket állítson belőle.

Tiszteljük és becsüljük meg azt a vas-pé-nt, amivel most telik meg az ország. A vas még ebben a formájában is a háboru céljait szolgálja: lehetővé teszi, hogy a nikkelpé-nt beolvasszák a municiógyárak-ban. Demokrata érték lesz a vaspé-nt, hiszen a vas akkor sem válogat, ha puskagolyó, gazdag, deli ifju legények, szegény öreg népfelkelők szívének átfurója. Az új pé-nt sem válogat, olyan kicsi az értéke, hogy mindenkinek jut majd belőle. Két év előtt került forgalomba a háborus játékonysá-gnak az a szép jelszava, hogy: „Aranyat vásért!” Most a vas megfordítja a mondást: Vasat aranyért. Hisszük, hogy lesz aranyunk is, vasunk is annyi, hogy nyugodt szívvel várhatjuk be vele ezeknek a nehéz, különös és izgalmas időknek a végét...

Lapunk mai száma technikai okokból a rendesnél kisebb terjedelemben jelent meg. Kérjük ezért t. olvasóink szives elnézését.

— A király születésnapja. Tegnapelőtt, pénteken ünnepelte a magyar nemzet ősz uralkodónk 86-ik születése napját. Az évfordulót nálunk, Alsólendván is a szokott kegyelettel ün-nepelték meg. Az állami hivatalok épületeit és több magánépületet fellobogóztak, a róm. kath. templomban pedig reggel hálaadó istentisztelet volt, amelyen hatóságaink képviselői is meg-jelentek. — Itt említjük meg, hogy két helyen is zöld-fehér-piros zászlót láttunk kiűzve. Marad-junk meg mi csak a saját színeinknél s a zöld-fehér-piros színt hagyjuk meg a — taljánoknak.

— **Jegyző-gyűlés Nagykanizsán.** A vármegyei jegyzők egyesülete augusztus 25-én délelőtt 10 órakor Nagykanizsán tartja évi rendes közgyűlését, amelyen Zalamegye jegyzői kara teljes számban vesz részt. Előző napon délután 4 órakor az egyesület választmányja ülészik.

— **Egy vend katoná sirja.** Dr. Tóth István szabadkai törvénytörvénybíró a multkorában Oroszlengyelországnban járt, hogy egyik hozzátartozója sírját fölkutassa s a drága hamvakat hazaszállíttassa. Kutatás közben a Krasznosztóvi kerületben levő Zakrvez falu erdejében ráakadt Rajcsán József 20-as honvéd sírjára is. Rajcsán, amint a szeméyi lapja mutatta, 1884-ben született Nagypalánán (alsólendvai járás), 1915-ben lett katoná s a 20. h. gy. X-1. csapatához tartozott. Rajcsán hozzátartozói valószínűleg Nagypalánán laknak s miszt tudnak az ifjú hős nyugvóhelyéről. Ha a hozzátartozók közelebbi felvilágosítást akarnak szerezni, forduljanak Hruska Ferenc csendőrmesterhez Zakrvez községben (Krasznosztóvi kerület), vagy dr. Tóth István törvénytörvénybíróhoz Szabadkán.

— **Az élelmes falusiak.** Tudvalevő, hogy a kereskedelmi miniszter egy multheti rendeletével megengedte, hogy az alsólendvaiak az egész járás területén vásárolhatnak gabonát. — Valóságos népvándorlás indult hát meg a környékbeli falvakba, ahol mindent lehet kapni, csak gabonát nem. Illetve azt is, csakhogy olyan áron, amilyenre még nem volt példa. Élelmes polgártársaink ugyanis 50—60 koronát kérnek el egy métermázsá buzárért. Ha pedig a vevő maximális árakról beszél velük, egyszerűen a szemébe nevetnek:

— Vegyen annyit! a kormánytól!

A büntetéses közlül meg őket. Néhányat már följelentettek közülük, de kérdés, hogy használni fog-e ez valamit? Gabona csak nem lesz. Nem is lehet hiszen a Haditermények két koronával drágábban szabad vásárolni, mint a közönségnek. Olyan önzetlen termelő pedig nem akad, aki ennek ellenére is inkább a közönségnek adná el a termését. De 50—60 koronáért igen.

— **Gyűjtés a Vöröskereszt javára.** A bántornyai járás területén rendezett gyűjtés Kislipna községben a következő eredménnyel járt: Horváth István 30 kor., Düh István, Szobocsán István, Zadravec Iván, Zadravec István és Zadravec Ferenc 10—10 kor., Horváth István kereskedő 4 korona, Zvér Iván, Zadravec Mátyas, Szobocsán István, Rechnittzer Józsefné, Györkös Ágota, Szobocsán Peter, Matyasec István, Tkalec Mátyas, Györkös István és Horváth Mátyas 2—2 kor., Markója Ferenc, Matyasec István, Düh Iván, Zadravec Mátyas, Fortun Péter, Pol Iván, Litrop István, Jerebic Iván, Pol István, Zvér Mátyas, Antolin Mihályné, Poli Mihályné, Zadravec József, Zvér István, Marosa Iván, Fortun István, Csűrics Józsefné, Tompa Mark, Horváth Mátyas, Fercsák Péter, Zvér Ferenc, Zvér István, Zserdin Józsefné, Zvér Ferenc, Forján Iván, Forján Mátyas, Zvér Márton, Zadravec Mátyas, Horváth Pál, Horváth Andrásné és Matyasec Márk 1—1 kor., N. N. 80 fill., Zvér József, Zadravec Ferenc és Zadravec András 40—40 fill., Tkalec Iván 20 fillér.

— **Hol szabad gabonát vásárolunk?** Mint tudvalevő, az alispán felterjesztésére a kereskedelmi miniszter megengedte, hogy gabona-szükségletünk az egész alsólendvai járás területén (néhány község kivételével) megvehessük. Székelly Emil járási főszolgabíró most rendeletben közli azon helységek névsorát, ahonnan beszerezhetjük a gabonát. Ezek a községek a következők: Alsólendva, Csentevölgy, Lendvahoszufalu, Adorjánfalva, Muramelence, Cserföld, Alsó-, Felső- és Középbazterce, Zsisekszer, Rédics, Belsőárd, Lendvadedes, Zalagyertyános, Alsóolákos, Felsőolákos, Kapca, Köt, Murarév, Bántornya, Lendvaerdő, Zalabaksa, Csasztrég, Kerkabarabás, Lendvavásárhely, Bődeháza, Gáborjánháza, Gőntérháza, Kebeleszentmárton, Radamos, Zsitkóc, Szentistvánlak, Lendvanyires, Nagypalana, Kispalina, Zorkóháza, Tüskeszer, Kámaháza, Kúisőárd, Szijártóháza, Zalaszombatfa, Kozmadombja, Pórszombat, Czup, Kálócfa, Ramocsa, Pusztaszentpéter, Kerkapentekefalva, Kerkanémefalu, Kerkakutas, Kerkaujfalva, Alsószent-erzsébet, Lendvarózsavölgy, Bagonya, Zalaivánd és Filóc.

— **Országos vásár.** Alsólendván a legközelebbi országos kirakodó- és állatvásár f. hó 28-án, hétfőn lesz.

— **Uj hadnagykok.** A hivatalos lap legújabb száma közli, hogy főlétsége a m. kir. 20-ik honvédszolgabíró tartalékában Konter Gyula, Aszaió Imre, Toma Elek, Kollér János; Szabó Elemér és Tamaskó Dezső tisztjelölteket hadnagykokká nevezte ki.

— **Hirdetmény.** Az alsólendvai közéletmezési bizottság a tűzifa-értékesítésre vonatkozó szabályait a következőkben teszi közzhírré: 1. Tűzifát ezentul csak az kaphat, aki a bizottságnál fa-szükségletét eddig bejelentette; 2. A bejelentett tűzifa-mennyiségből mindenki annyit kap, amennyit részére a bizottság megállapított; 3. A bizottság által megállapított fára vonatkozó kimutatás Hadrovics Elek körjegyző irodájában közzsemiere ki van téve, ezt folyó hó 20. és 27-én délután 2—3 óráig mindenki megtekintheti; 4. Akik a fát maguk szállítják le, felhívhatok, hogy a fának az erdőről való elvételéről folyó évi október 1-éig gondoskodjanak, mert azon tui a bizottság a fát az erdőn nem őrizteti; 5. Akik eddig aránytalanul sok fát fizettek be, azoknak a bizottság által megállapított fa többlet ára visszatértetik, mert a teli fa-szükséglet, különösen a szegény néposztály részére, csak úgy biztosítható teljesen; 6. Ezentul a tűzifa csak minden hó 3-án és 17-én reggel 6—8-ig lesz befizethető; 7. Akiknek a bizottság a fát már hához szállította, a fuvart a legközelebbi fizetési napon fizessék meg.

A közéletmezési bizottság.

— **Huzián István a kanizsai kórházban.** Megirtuk mult héten, hogy Huzián István, az alsólendvai származású többszörösen kitüntetett fiatal pilóta-törzsrőmester Görz felett egy légi harcban, miközben két ellenséges repülőgépet lőött, súlyosan megsebesült. Huziánt betegyánál a tábori kórházban József főherceg is meglátogatta s hősiességéért az arany vitézségi éremre terjesztette fel. Mint most a rettenthetetlen hős közli velünk, a mult héten Nagykanizsára hozták és az ottani tartalékkórházban helyezték el. Huzián sebesülése bár súlyos, de mint ő maga írja, már jobban érzi magát.

Halkabban...

(Gyóni Géza most megjelent verseiből.)

Halkabban járjon, aki él,
S dudoljon csendes éneket;
Messzi sírdombok fejinél
Ma ezer gyász-szobor mered.

Ezer menyasszony könnye hull
S aztán már mindig siri szegény,
Mély sirban álomtalanul
Alszik ezer szép völgyében.

Lányok, virágot szedjétek,
Djiszítsétek a sírokat,
Nem lesz már vőlegényetek,
Ki oly szeliden simogát.

Mind hű volt s pompás férfi mind,
Kikről legendát szó a tél;
Szemük a sírból ránk tekint:
Halkabban járjon, aki él.

— **A legújabb bevonulási hirdetmény.**

A napokban jelent meg a legújabb bevonulási hirdetmény a 19—31 éves újrászorozott népfelkelők berukkolásáról. Eszerint mindazon besorozott nédfelkelők, kik az 1885. éviól 1897. évig bezárólag terjedő időközben születtek, f. hó 28-án bevonulni tartoznak. Aki a kitűzött helyre és időre be nem vonul, karhatalommal lesz elővezetve s 2 évig terjedhető börtönnel büntetetik.

— **Egy zorkóházi béna hős kitüntetése.**

Lélekemelően szóló hírnepség színhelyét pénteken a muraszombati Vöröskereszt kórház. Cseh István 21 éves zorkóházi illetőségű 5-ik utász-erzedbeli katonának, aki jelenleg a muraszombati kórházban áll ápolás alatt, a legfelsőbb hadvezetőség az ezüst vitézségi éremet adományozta. Cseh majus 11-én St. Martinál az olasz harcúterén vivott csatában gránátóit találvá, megsebesült s jobb karját veszítette. Azóta a muraszombati kórházban ápolják s oda érkezett számára most a kitüntetés is, melyet pénteken délelőtt szép ünnepség keretében nyújtottak át a fiatal hősnök. A szép ünnepélyen megjelentek a sebesült kato-

nák, a kórház vezetőisége, a Vörös Kereszt kiküldetői, az önkéntes ápolónók és számos vendég. Pósfay Pongrác nyug. főszolgabíró meleg szavakkal emlékeztet meg a kitüntetetről, hazafias beszédeben buzdította a katonákat s végül felützte a kitüntetést. Ezután a megjelentek üdvözölték az önnepeltet, akit ajándékokkal halmoztak el. A Vörös Kereszt is pénzzadományban részesítette a hős katonát.

— **Őrizük meg a gabonavásárlási igazolványokat.** A mult hetek folyamán állították ki a jelentkezőknek a gabonavásárlási igazolványokat, amit azonban kevesen tudnak érvényesíteni, mert dacára, hogy az alsólendvai járásra kiterjesztették a vásárlás hatályát, de tekintve, hogy járásunk nem gabonatermelő vidék, a szükséges gabonamennyiségnek csak egy kisebb részét szerezhetik be. Az igazolványok tehát nem érvényesíthetők, azonban mégis kell azokat őrizni, mert annak idején hatósági ellátásban csak az részesülhet, aki ezt az igazolványt vissza fogja a hatóságnak adni.

— **Hadifogoly zalaiaik.** Németh Jenő honvédtörzsnök perlaki, Vass József hadapród lenti-i, Tornócsy Ferenc hadapród nemeshetési és Erdős Jenő önkénties-szakaszvezető levelezőlapon jelentik, hogy orosz hadifogásba estek s most szállítják őket Oroszország belsejébe.

— **Kisebkek lesznek a napilapok.** Magyarországon a mult héttől kezdve a legnagyobb fővárosi lapok is csak nyolc oldal terjedelemben jelenhetnek meg hétköznap úgy, mint vasárnap. A legújabb rendelet ugyanis akként intézkedik, hogy a 12 filléres lapok 8 oldal, a 8 filléresek 6 oldal, a 6 filléresek 4 oldal, a 4 filléresek 2 oldal terjedelemben jelenhetnek meg. Tehát például a Pesti Hirlap és Budapesti Hirlap se lehet több 8 oldalnál, míg A Nap és Az Est csak négy oldalban láthatnak napvilágot. Az új rendelkezés az „Alsólendvai Híradó”-t nem érinti, mi az óriási papírdírgaság ellenére ezután is azon leszünk, hogy lapunk eddigi alakját — kivéve a maihoz hasonló rendkívüli eseteket — megtarthassuk.

— **Meghosszabbítják a mezei munkások szabadságát.** A honvédelmi miniszter rendeletére az oszi szántás biztosítása érdekében a járási főszojg-bírák azoknak a szabadságát, akiknek az aratási szabadsága szeptember 30-án lejár, november 30-ig meghosszabbíthatják. Ez azonban csak azokról szól, akik a mögötési országreszben teljesítettek katonai szolgálatoikat. Azok, akik a hadraketi seregőt lettek szabadsgólva, a szabadságuk lejártakor bevonulni tartoznak.

A „Vasárnapi Ujság” legutóbbi száma leginkább a most folyó harcok szinteréről hoz nagyszámu érdekes képet. Görz vidékéről, a wolhynai harcúteréről, a nyugati nagy offenzíva színhelyéről. Különös érdekesség, a milyen a magyar sájtóban meg nem volt, azoknak a képeknek a sora, melyeket Rostnyé Forgács Ilona grófnő hozott az oroszországi fogolytáborokba tett látogatásából s a mely magyar katonákat mutat be orosz fogolytáborokban. Szép-irodalmi olvasmányok: Havas Aliz és Walter Bloem regénye, Kuteray Felix novellája, Szőlősi Zsigmond társaja. Egyéb közlemények: Gara Arnold művészi rajza s a rendes heti rovatok.

A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyédvre öt korona, „Világkrónika”-val együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Ujság” kiadóhivatalában (Budapest, IV., Egyetem-utca 4.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Napi” a legolcsóbb utca a magyar nép számára, fél-évre 2 korona 40 fillér.

— **Rokkant katonák a jegyzői irodákban.** A hosszantartó háború következménye, hogy a jegyzői irodákban nem áll elég segédmunka-erő rendelkezésre. Ez a hiány megfelelőleg pótolható volna azáltal ha az értelmesebb, irni-olvaisni tudó rokkantakat alkalmaznák. A helygyminiszter most arról értesíti a megye alispánját, hogy intézkedjk azíránt, ha a megye területén a jegyzői irodákban segédmunkaerőre van szükség, az illetékes tényezők a Rokkantügyi Hivatalhoz forduljanak, ahol nyilvántartást vezetnek azokról a rokkantokról, akik jegyzői irodákban szeretnének alkalmazást kapni.

— **Az irodalom boudoirjában.** Ez a címe Roboz Imre új könyvének, melyet most adott ki a Rózsavölgyi és Társa könyvkiadó cég. Roboz a fiatal írói gárdához tartozik, szépen, poetikusán ír. Az irodalom boudoirjában egészen elemmentes irodalmi szánerek művelői találkoznak egymással. Kezdi a mesemondó lovaggal, Krudy Gyulával, akit a Ferenc József jubileumi díjjal csak a minap koszoruzott meg a főváros. Roboz igen sok apró érdekességet mond el az író életéből. Utána ugyanilyen értékes imitációsok következnek Ka-

rinth Frigyesről, Keleti Artúrrol, Vajda Ernőről, Szini Gyúáról, Kálnoki Izidorról, Bródy Sándorról, Heljai Jenőről s Szomory Dezsőről. Ez utóbbiról elmondja, hogy hány évig kellett várnia, míg vegre a „Nagyasszony“-t színe hozták a Nemzeti Színházban, pedig kétszázézer koronát jövedelmezett a színháznak, huszonötzetet a szerzőnek. A „Hermelin“-t 1910-ben írta, de csak 1916 márciusában került színe a Vígyszínházban. Legtöbbet jövedelmezett eddig „Bella“ (ötvenkétezzer) és „Mária Antonia“ (ötvenezer koronát). Roboz érdekes könyve izléses kiállításban 4 koronáért kapható Rózsavölgyi és Társa cs. és kir. udvari könyvkereskedőnél Budapest, IV. Szervita-ter 5.

— **Vizsik a harangokat.** Készthelyen, Zalaapátiban és Szevgyörgyváron megkezdtek a harangok rekvirálását. Mielőtt a leszedésükhöz kezdtek volna, egy óra hosszág az összes harangokat megszólaltatták. Amint tudósítók jelentik, a nép könyveborult szemekkel bucsuzott kedves harangjaitól. Értesülésünk szerint a lendvajrási harangok elszállítására is hamarosan sor kerül.

— **Életjel 23 hónap után.** Ismét egy bizonyosság amellet, hogy nem kell kétségbeesni, ha valakiről még oly sokáig nem kapunk is hírt a harcterről. Csáktornyára érkezett a minap egy levelezőlap Svédországból, amelyben egy 23 hónap óta elveszettnek hitt csáktornyai fiúról van híradás. Dervarics Viktor csáktornyai uriaszonytól arról értesítii egy svéd nővér, hogy fiát Oroszországban egy katonai kórházban apoják, és hogy már jól van, csak azt nem érti, miért nem ír neki édesanyja, akinek több értesítést küldött. Természetesen e levelek egyike sem jutott el az édesanyjához. Ime egy remény azoknak, akik hasonló helyzetben vannak.

— **Vas kétfilléresek.** A vas huszfilléresek már kezdenek forgalomba jönni s nem sokára forgalomba kerülnek a vas kétfilléresek is. Az erre vonatkozó tárgyalást már megkezdte a magyar és az osztrák kormány. A vas kétfilléresek verésének célja az, hogy az így nyert bronzot a hadsereg számára értékesítsék. Ez idő szerint Ausztriában 182 millió korona értékű, Magyarországon 78 millió korona értékű bronz kétfilléres van forgalomban.

— **Agyonütötte a cséplőgép.** Perhács József 54 éves bicskaihegyi lakos egy cséplőgépet akart lovaival Muraréhát községbe vonsolni. Az uton a cséplőgép egy kavicsthalmazon felborult és Perhácsot, aki a gép mellett haladt, maga alá temette. Perhácsot holtan húzták ki a gép alól.

— **Az „ÉLET“ szépirodalmi és művészeti hetilap** (szerkesztő Andor József) legutóbbi száma a következő tartalommal jelent meg: Prohászka Ottokár: Mit mond a hős s mit a szent? — Jászai-Lovráth Elemér: Középkori szonettek (vers). — Donkosi István: Hazafelé (elbeszélés). — Kádár Lehel: A nagyhatalom (regény). — Anka János: Erdélyi vegeken. — Jancsó Ilona: A vendég (elbeszélés). — Kultura, Hetről-hétre, Szerkesztői üzenetek. A kitűnő lapot melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, I. Fehérvári-ut 15. Előfizetési ár felelve 10 korona. Mutatványszámot ingen küld a kiadóhivatal.

— **Megölte a gyermekét.** Bódis Anna zalaegerszegi leány bűnös szerelmének gyümölcsét, egy héthónapos kis gyermeket, a köténye széléből lehasított madzaggal megfojtotta és a disznóól alá elásta. Tettét azonban felfedezték s a bűnös anyát tetartóztatták.

— **Igen szép külföldi bélyegek** érkeztek Balkányi Ernő könyvkereskedésébe Alsólendván, ahol jutányos árak mellett árusítatnak egyes darabonként is.

Jegyző urak figyelmébe

ajánlom, hogy az új minta szerinti

felmentési javaslatok

nálam elkészültek és állandóan rak-táron vannak, bármily mennyiségben.

Balkányi Ernő, Alsólendván.

MILLIÓK 18-ik száma
KÖNYVE megjelent!
Ára 30 fill.

A legújabb, most megjelent füzet:

Croker:

„Lady Hildegard.“

Kéthetenként egy teljes regény jelenik meg!
Minden szám kapható BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendván. Ára 30 fillér.

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és maganosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Kamella
három fenyővel

Köhögés

rekedtség, hurrut, elnyálkásodás és erőseős köhögés ellen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért

kapható Alsólendván **Fuss F. Nándor** gyógyszer-tárában.

180—149

Hirdetések jutányosan felvételnek élap kiadóhivatalában

Fodrász-üzlet megnyitás.

Értesitem a n. érd. közönséget, hogy a katonaságtól visszakerülve

borbély- és fodrász-üzletemet

a Főuton levő Beck Miksa-féle házban újból megnyitottam. Becses pártfogást kérve vagyok teljes tisztelettel

NÉMETH ERNŐ
borbély és fodrász.

35 dekás

tábori dobozok

kaphatók

Balkányi Ernőnél

Alsólendván.

Adakozunk az elesett hősök özvegyei és árvái javára!

Hadsegélyző Hivatal főpénztára, Képviselőház.

Ujdonság!

Ujdonság!

Felnőttnek, gyermeknek egyaránt élvezet!

Mindenki a zsebében hordhat

egy kis kinematograf színházat!

Csodálatosan elmesés találmány!

Sebbszép-sebbszép képsorczatok!

„ZSEB-KINO“

Egy kis miniatür mozi, melynek

szemlélése nagynak és kicsiny-

nek nemcsak szórakozás, de él-

vezet is. Vásároljon egyet és

= minderről meggyőződhet! =

Ara mesésen olcsó!

Kapható Balkányi Ernő üzletében.